

[Automatisk tekstet av Autotekst med NB Whisper. Kan inneholde feil.]

[SPEAKER_02]

Du lytter nå til en podkast fra Universitetet i Stavanger.

[SPEAKER_03]

Hei og velkommen til en ny episode av Paragrafprat.

En podkast hvor vi over en kopp kaffe eller te tar en prat med jurister eller rettsvitenskapsstudenter som kan fortelle om juridiske temaer, karriere eller andre tips og triks innen jussen.

Mitt navn er Lene Solesvik, og i dag skal vi diskutere en av de spennende mulighetene som man har som student.

I dag skal vi nemlig snakke om utveksling.

Rettsvitenskapsstudiet ved Universitetet i Stavanger åpner opp for at studenter kan dra på utveksling både på tredjeåret på bacheloren- og andreåret på masteren.

Handelshøyskolen har utvekslingsavtaler med Universiteter i Australia, Vietnam, USA, Estland og mange flere spennende destinasjoner.

Så hvem passer denne muligheten for?

Hva innebærer det egentlig å reise på utveksling?

Og hva slags praktiske ting er det viktig å ha styr på?

I studio i dag har vi to studenter som nylig har vært med på utveksling.

Så nå håper vi å høste av deres tanker, erfaringer og tips og forhåpentligvis bli litt klokere angående disse spørsmålene.

Velkommen til Hanna og Sandy.

Kan ikke dere kort introdusere dere sjøl for de som hører på?

Kanskje du Hannah, først?

[SPEAKER_01]

Ja.

Jeg heter Hanna Katnosa, og jeg går femteåret på UiS.

Og jeg har vært på utveksling i Penn State Dickinson La i USA.

Det ligger i Pennsylvania.

[SPEAKER_00]

Ja, jeg heter Sandy Kemi.

Jeg er 23 år gammel, kommer fra Nesodden.

Jeg går på tredjeåret nå, siste semester på jussen på UiS.

Og jeg gikk på Bond University i Queensland, i Gold Coast i Australia.

[SPEAKER_03]

Spennende.

Hva var det som motiverte dere til å velge å dra på utveksling, og kanskje akkurat hvorfor akkurat der dere drog òg?

[SPEAKER_01]

For min del så hadde jeg lyst til å komme litt ut av Norge og endre litt på hverdagen.

Og kanskje få litt mer språkendringer, da.
Eller bli litt bedre på å snakke andre språk som engelsk.
Og akkurat USA var litt mer fordi jeg hadde ikke lyst til å dra til noen av de andre landene.
Og jeg hadde heller ikke lyst til å betale skolepenger, så da var USA et veldig bra alternativ for meg.

[SPEAKER_00]

Ja, det var litt det samme for meg.

Jeg ville litt vekk.

Få litt ny motivasjon, kanskje.

Jeg er veldig glad i å reise selv, har hørt på utveksling på videregående, så jeg fikk veldig mersmak da.

Så det var bare litt det.

Forbedre engelsken.

Og så er det Australia da, så jeg ville surfe og ville ha sol og varme.

Så det var nok mest det.

[SPEAKER_03]

Ja, så hvordan var da en vanlig hverdag på skolen på Penn State f.eks. ?

[SPEAKER_01]

Det kommer an på hvor mange fag du har.

For min del var det kanskje fire timer forelesninger og så lesing.

Det er mange lesesaler.

Eller ... Det kommer an på hvilket campus du er på, for det er forskjellige campuser i USA.

Jeg var på det minste som heter Carlisle.

En vanlig hverdag der var stille.

En liten, rolig by.

Men det var veldig godt fellesskap hos jusstudentene.

Mange fritidsaktiviteter som vi ble invitert på.

Kafeer og fotball og slike aktiviteter.

Så mye gøy å gjøre på fritiden.

Og så reiste vi veldig mye, vi studentene rundt i USA.

Vi var på konserter og ... Det var veldig mye varierende dager.

[SPEAKER_03]

Det var vel kanskje litt annerledes for deg, Sandi, med tanke på klima og sånn?

[SPEAKER_00]

Ja, jeg kommer jo fra sommer her til vår og sommer der nede.

Så det var mye ... Gold Coast, og særlig Queensland er kjent for å være veldig sånn 5 am-klubb.

Alle er oppe med sola.

Så var mange tidlige morgener på oss hvor vi enten jogget eller tok en kaffe.

Gjorde litt sanne ting.

Og så var det skole, hvis det var skole.

Jeg hadde veldig få skoletimer, egentlig.
Vi valgte litt fag så vi kunne reise litt og sånn.
Så jeg hadde ofte, onsdag og fredag, det var de dagene jeg var på skolen.
Én til to timer.
Fem om jeg hadde intensive fag.
Og så var det for det meste volleyball på ettermiddagen, eller tennis hvis vi var med på det.
Om det ikke var skole, så var det ofte stranda.
Litt dagsturer rundt omkring.
Så det var litt sånt, men veldig lite skole generelt, skal jeg være litt ærlig.
Det var intenst på slutten når vi hadde litt mye oppgaver og sånn, men utenom det så var det ... Nei, for det meste bare litt foredrag i et par timer også.

[SPEAKER_03]

Det høres jo veldig spennende ut og veldig kjekt ut.
Hvis dere tenker i forhold til det å gå på skole i Norge, var det mer krevende?

[SPEAKER_01]

I USA var det en annen type innsats som de krevde.
I Norge har du fri til å lese pensum og forberede deg til eksamen.
Men i USA driver de med noe som heter cold calling.
Hvor de peker ut en random elev i klasserommet.
Og den skal svare på spørsmålet.
Da må du møte forberedt til hver eneste time.
Så det innebærer en god del mer lesing i tid.
... i tråd med timene.
Det er mange som jobber sånn i Norge til vanlig.
Men mange som meg jobber ikke sånn, og leser litt mer i etterkant av faget.
Så det var veldig på en måte endring for meg hvordan jeg leste.
Men det var ikke mer arbeid, vil jeg si.
Det var ganske samme type arbeid.
Så det kommer litt an på hvilket type fag du tar, for noen var veldig krevende.
... og et veldig vanskelig fag, som jeg tok.
Men enkelte fag var også veldig greie, hvor du bare må delta i timene og møte opp.
Men det var mye flere skoletimer i USA enn her i Stavanger.
Vi hadde strafferett kanskje to ganger i uken.
Mens i USA hadde jeg timer fire dager i uken, minimum to timer hver dag.
Så det var litt mer skoletimer.

[SPEAKER_00]

Det var det.
Ja, for oss var det jo ... Da var spørsmålet ... Om det var mer krevende eller omtilsvarende som i Norge.
Jeg tror det er litt samme som i USA, at det bare er veldig annerledes.
Som sagt, så der var det sånn ... Det var veldig mye deltakelse.
Det var veldig mye obligatorisk oppmøte, og at det gikk utover karakteren din.

Så vi hadde både forelesninger, som var at foreleseren snakket, og så hadde vi tutorials hvor vi selv måtte delta.

Og det var en del av karakteren vår, da.

Så det var mye forberedelser til det.

Og da måtte man også, som du sa, forberede seg til hver time, ha lest det som må leses, for så å svare på et par spørsmål.

Og da blir du også bare spurt av lærer her og der.

Men sånn ...

Vi har ventet på han til selvstudium, hvor vi leser mye og bruker mange timer på sal.

Det gjorde vi altså ikke.

I hvert fall ikke i de fagene jeg hadde.

Så sånn sett syns jeg det var mindre arbeidsmessig, men absolutt en helt annen måte å forholde seg til fag og sånn, da.

Fordi man må faktisk delta og snakke høyt selv om det er ubehagelig å ha presentasjoner og ...

[SPEAKER_03]

Ja.

Føler du at noen fikk mer læringsutbytte av å gjøre det på den måten?

[SPEAKER_00]

Absolutt.

Jeg er veldig komfortabel med det selv.

Jeg får mye ut av det når jeg selv deltar.

For det tvinger meg litt til å lese det jeg skal lese, og jeg føler meg litt mer trygg på å spørre ting.

Er mye nærmere lærere.

Vi var veldig små klasser.

Bond university hadde maks 20 elever per klasse, eller 30.

Så veldig sånn ... Veldig lite og trygt, da.

Men jeg syns det funker veldig fint.

Noen likte ikke det.

Engelsk er jo ikke morsmålet til mange, så det kunne vært ukomfortabelt.

Men jeg fikk veldig mye ut av det.

Veldig fornøyd med det.

[SPEAKER_03]

... så litt om det sosiale.

At dere gjorde mange skjellige ting.

Men var det sånn at man var sammen med amerikanere og folk fra Australia?

Eller var det mer at vi som er på utveksling, vi henger sammen?

[SPEAKER_01]

I USA i hvert fall så ble vi først introdusert til de andre utvekslingsstudentene og oss selv, da.

Vi hadde jo på en måte noen fag hvor vi var sammen og ... Vi ble tatt med på aktiviteter sammen, da, på en måte for å bli vist rundt i byen og sånn.

Så vi ble jo mest kjent med dem.

Så vi var jo tre norske, og vi ble veldig godt kjent med to andre tyske utvekslingsstudenter.

Vi bør være fem det året, så vi skal jo på ferie med dem igjen i år.

Vi har blitt veldig gode venner.

Men vi hang også veldig mye med de amerikanske studentene.

I USA er de veldig inkluderende.

Du blir mye lettere invitert med på ting.

Vi ble invitert med på konserter og til andre byer og hjem til familien til folk.

Det var veldig mye mer åpenhet rundt og bare invitere alle på ting.

Så jeg tror du føler at du blir inkludert mer i det sosiale.

Enten du ønsker det eller ikke.

Så det var jo hyggelig på én måte, men på andre måter så kan man ta oss litt ut av komfortsonen.

[SPEAKER_00]

Jeg tror Australia er veldig kjent for at det er veldig populært akkurat nå.

Det er nordmenn absolutt overalt.

Jeg tror vi var ... Ja, altså, du hører nordmenn overalt.

Så å bli kjent med australiere var kanskje litt mer ...

Det krevde litt mer, da, kanskje.

Vi var så veldig mange norske, iallfall de klassene jeg hadde.

Men Ansa også, som er denne student, som er litt overalt, og man kan delta på og sånn.

Hadde jo fadderuke, så blir man kjent med veldig mange norske.

Vi var sånn 200 i Gold Coast da jeg kom ned dit.

Som var veldig gøy.

Og satte meg under skolen.

Der gikk vi både utvekslings elever og norske.

Men de fokuserer på å ta inn veldig mange utvekslings elever også.

Så vi var en god miks.

Jeg fikk veldig mange gode australske venner gjennom fritidsaktiviteter som volleyball og tennis,

Løpeklubb! Hvis noen drar til Australia og blir med på det, det er veldig gøy.

Men, ja, fikk noen gode kompiser gjennom timen nå, så bare ... Hvis man strekker ut en hånd og prøver litt, så er de jo veldig, veldig åpne.

Men man er veldig omringet av norske folk, så hvis man vil bli kjent med lokale, så må man bare ...

Insje litt selv, da, vil jeg si.

[SPEAKER_03]

Gjøre litt innsats.

Så er jo litt sånn praktiske ting òg, når man skal til USA og Australia, visum og forsikringer eller ting man må tenke gjennom før man drar på utveksling.

[SPEAKER_01]

Ja, USA er jo det på en måte en stor del av prosessen, for du kan jo bli ... Du kan jo ikke få visum, og da kommer du jo ikke inn.
Så visum er jo det første du må tenke på hvis du ønsker å dra til USA.
Jeg vil anbefale å søke tidlig, men det er også en prosess som tar tid og krever penger.
Og det er liksom ikke opp til deg eller skolen hvor fort det prosesseres, fordi noen ganger er de kjappe, noen ganger er de treige.
Og så kan det være problematisk om du f.eks.
har vært i visse land de siste ti-fem årene.
Det kan bli problemer.
Eller hvis navnet ditt ser en viss måte ut.
Så det er mange problemer som kan oppstå.
Så jeg ville søkt så tidlig som mulig.
Og bare være klar over at den prosessen tar tid og penger.
Du må også dra til Oslo, til ambassaden, og der har de masse strenge regler.
Du har ikke lov til å ha med deg ryggsekk, da blir du sendt hjem og ...
Ja, og møter på intervju, da, for å liksom få godkjent visumet ditt.
De tar fingeravtrykket ditt, og ja, jeg tror jeg brukte ca.
5000 på bare visumet.
I tillegg til det, så har jo Penn State en obligatorisk helseforsikring.
Og den kommer vel på jeg tror det var 16 000 ca.
Og det er jo ikke noe du får støtte fra Lånekassen for å dekke.
Så du må forvente å i hvert fall ha nok til å betale det, og at andre ting også kanskje er litt dyrere.
Så det er mye i forhold til visum, som du burde begynne på veldig tidlig.
Og være klar over at det ikke nødvendigvis er noe som kommer til å gå bra.
Så jeg ville bare blitt ferdig med det så fort som mulig.

[SPEAKER_03]

Spare litt penger og begynne tidlig.
Rett og slett.
Ja, hva med deg, Sandy?

[SPEAKER_00]

Ja.
Akkurat som hun sa, så er jo visum en stor del av hele prosessen.
Og da er altså mitt beste tips ever å være tidlig ute, som du sier.
Jeg tror mange brant seg på det.
Jeg var heldigvis en av de som var tidlig ute, men da betalte jeg rundt 4000-5000.
Og bare noen måneder etterpå så kosta det opptil 10 000-11 000 pluss for studentvisum, for de økte prisene.
Så vær tidlig ute.
Hold av de pengene som du sier, for det er dyrt.
Og så tror jeg vaksiner.
Vær tidlig ute med det.
Om man er usikker på om man skal ta en vaksine eller ikke, gjør det.
For mange reiser ofte fra Australia til Fiji eller til andre steder i Asia eller New Zealand.
Og det kan være litt forskjellige vaksineregler rundt omkring, så ta de som er anbefalt.

Hvis du vil, hvis du ... Ja, bare for å holde alle dører åpne, da.
Så ja, vær tidlig ute, vær forberedt på det meste og bare les deg godt opp, vil jeg si.

[SPEAKER_03]

Ja, det var noen gode tips, tenker jeg.

Og vi har jo på en måte kommet litt inn på det nå òg, men hvordan var det i forhold til økonomien?

Det kosta litt å komme seg dit, men kosta det litt å være der òg, eller?

[SPEAKER_01]

Det største i forhold til USA er at du trenger å betale inn helseforsikringen og visum, som allerede ligger i 22 000, i tillegg til alt annet.

I byen jeg bodde i, Carlisle, er det veldig begrenset med leietakere.

Standarden i USA er ett års leiekontrakter, så det er vanskelig å få leietakerne til å gå med på mindre.

Når du først fikk noen som sa ja, legger de gjerne på 100-200 dollar i måneden.

Fordi det på en måte er en byrde for dem, da, å ha et kortere leieforhold.

Så jeg vil si ... Jeg tror jeg betalte ... Det var jo litt varierende ut fra valutaen, men jeg tror jeg betalte sånn 7800 i starten, og så gikk det opp til 9000 i starten fordi kronekursen gikk så mye opp.

Men jeg bodde i et hus sammen med to andre norske studenter.

Og vi hadde et rom hver, så det var veldig fint hus, så vi trengte ikke å betale så mye.

Men jeg tror du burde regne og betale en god del mer enn du betaler i Norge.

Og så måtte vi også betale et positivt, som var på to måneders leie.

Og det måtte vi også betale før vi flyttet inn, så du må jo på en måte forvente å ha ...
... ganske mye midler i starten.

Så jeg vil nesten anbefale å ha 30 000-40 000, minimum, i tillegg til det du får fra Lånekassen.

For du får ikke så mye tillegg i forhold til det du ville hatt ellers.

Og når du da forventer å betale mye mer leie, så ... Ja.

Jeg vil anbefale å ha litt penger spart opp, i hvert fall.

Du kan nå klare deg greit hvis du ...

Bruke veldig lite penger og spare mye der du kan, og kjøpe billig mat.

Men hvis du har lyst til å oppleve litt, som gjerne de fleste vil på utveksling, så ville jeg i hvert fall hatt ... Tenke 40 000 er minimum.

Men at jo mer, jo bedre, egentlig.

[SPEAKER_00]

Ja.

Nei, Australia var det samme.

Men jeg tror vi blir sjokkerte over prisene.

Det var mye dyrere enn alle oss forventet, egentlig.

Både med bosted og mat, og bare litt sånn hverdagslige ting som deodorant og tannkrem.

Her finner du det litt billig, der var det liksom ... Det var dyrt, altså, på alle sånne småting man må ha.

Så spar godt opp.

Jeg var litt naiv.
Jeg hørte at 40 000 var nok.
Jeg hadde spart sekundet jeg visste jeg skulle på utveksling.
Begynt å jobbe hvis man har jobb, sette av litt hver måned.
Fordi det er bedre å bare ha litt mye og kunne oppleve alt man vil, enn å sitte igjen med litt for lite.
Og så bare litt tips om å dra ned tidlig med bolig og sånn.
Mange av de vi kjente, hadde ikke bolig før flere måneder inn, eller bare bodde på hotell hele veien.
Så dra tidlig, dra på visninger.
Vær med i alle Facebook-grupper som man kan, før man drar ned dit.
Norske studenter på Gold Coast, norske studenter i Australia.
For der har folk mange tips, og man kan bare ta kontakt med folk, og folk er veldig åpne.
Så spar opp masse.
For det er dyrt, og i hvert fall til Australia.
Flybilletter òg.
Jeg husker jeg betalte ... Jeg kjøpte ikke flybillett før veldig sent hjem igjen.
Dessverre.
Veldig dumt tenkt.
Men jeg betalte over 16 000 én vei.
For å komme meg hjem igjen.
Til jul, liksom?
Så det var absolutt.
Vær tidlig ute med flybilletter.
Og vær tidlig ute med alt.
Det blir budskapet.
Ikke bestem deg i siste minutt.
Og jobb for guds skyld.
Jobb i god tid.
Ikke bare ta en sånn sommerjobb og forvente at det skal gå fint.
For det kan være litt naivt.

[SPEAKER_03]

Ja.

Så var det da noen utfordringer mens dere var på utveksling?
Sikkert kanskje litt med at det var litt dyrt, men var det andre ting som ...?

[SPEAKER_01]

I USA, hvertfall der hvor vi bodde, så var det veldig dårlig med offentlig transport.
Her i Norge, Hvis du skal et sted, er det ikke noe stress å gå 15 minutter.
Men i USA blir det stirret veldig rart på om du går til steder.
Vi så på kartet, det er ikke så langt unna til Walmart.
Det tok 1 time og 10 minutter.
Og vi fikk så mange rare blikk.
Vi måtte gjennom et jorde og altså ...
Det er ikke laget for at du skal kunne gå rundt, og det er ingen offentlig trafikk.
I hvert fall ikke i den byen vi bodde.

Men det er viktig å påpeke at nå får dere jo velge mellom Carlisle eller State College. Og på State College vet at de har godt busstilbud, så det kommer jo an på hvilken campus du velger.

Men å skaffe seg leiebil, i hvert fall i perioder, vil jeg veldig anbefale.

Fordi det er utfordrende å komme seg rundt i USA uten bil.

Der er det skjedd et litt annerledes samfunn enn Norge.

De hadde ikke Uber og sånne ting?

Jo, de har Uber.

Men det går veldig mye penger hvis du skal bestille Uber hele tiden.

Vi brukte veldig mye penger på Uber og leiebil.

Så hvis du har spart opp en del penger, så kan det faktisk lønne seg å kjøpe en bil.

Skolen hjelper deg med å få de dokumentene du trenger og godkjenningene til å leie bil.

Eller ja, du kan leie bil over lengre perioder, så blir det billigere.

Så det vil jeg absolutt anbefale hvis du har lyst til å dra rundt og utforske litt.

For du har litt utfordringer med å rett og slett komme seg til ting som ikke var egentlig så langt unna.

For det går jo greit å leie bil til å dra til en by, eller ... Men det føles litt ekstra stress hvis du skal på en på en måte ...

... skogstur eller noe, og så må du leie bil for å komme deg dit.

Eller bestille en 50 minutters Uber-tur.

Det var mye av det, i hvert fall.

Så det var litt utfordring i USA.

Du har litt sånne transportproblemer i Australia òg, eller?

[SPEAKER_00]

Jeg tenkte ikke på det før du nevnte det nå, men det var ganske et stort problem.

Eller det var...

Man skulle tro at det er oppegående i Australia.

Det er masse busser og trammen, altså trikken, der jeg går hele tida.

Så veldig fint.

Men det kommer veldig an på hvor du bor.

På Gold Coast, spesielt der vi bodde.

Men bussene kom litt som de ville!

Det var ofte vi stod og kunne vente opptil 40 minutter i en time.

En venninne måtte ringe busselskapet og være sånn ... 'Hei, kommer det noen buss i dag?'

Så de lever litt sitt eget liv.

Men utenom det så er det sånn ... Vi var heldige, og det var ganske billig for transport.

Vi betalte 50 cent eller noe per tur.

Som er sånn, en krone.

Det var veldig lite.

Men det er ganske greit med sånn bussbillett.

Kjøp en bussbillett.

Den kan brukes i hele staten, og Queensland er den største staten.

Så det var utrolig.

Du kan kjøre fra Goldcost og opp til nord med den billetten.

Så ... Det er veldig greit tilbud.

Det var veldig billig når vi var der.
Jeg vet ikke hvordan det blir fremover.
Men absolutt, hvis man kan leie bil, kjøpe bil, så ville jeg gjort det.
Igjen disse Facebook-gruppene.
Alltid studenter som har vært der tidligere, som selger en bil de har brukt.
Men utenom det, ganske lite utfordringer.
Kanskje litt med skole.
Kontakt mellom UiS og Bond er ganske dårlig.
Det var mye forvirring med hvilke fag vi kunne ta.
De er veldig behjelpelige der nede, men det er litt stress når du har fadderuke, skal dukke opp på forskjellige obligatoriske oppstartsgreier på skolen og samtidig må fikse fag, fagene begynner, du er litt forvirret, så ...
Sett deg inn i fag, snakk med folk som har vært der før.
Jeg tror utvekslingselevene vet bedre enn de som sitter på UiS og ikke har vært der nede selv og ikke helt vet.
Så kom bort til en tidligere utvekslingselev og spør om fag fordi ...
Det er veldig vanskelig å vite når man sitter her i Norge og ser fagene og ikke vet helt sikkert.

[SPEAKER_03]

Så alle som vil til Australia, kom til Sandy, hun har alle svarene.

[SPEAKER_01]

Det var faktisk samme i USA, det var feil på UiS nettsider, så vi fikk jo beskjed om at vi kunne velge mellom 500 fag, liksom, men det er ikke tilfellet.
Det er veldig begrenset hvilke fag som faktisk går.
Det er veldig viktig å ta kontakt med Penn State tidlig, for de hjelper deg.
Men UiS har ikke helt kontroll over hvilke fag som går hvilket semester.
Så du kan få litt misinformasjon hvis du spør dem.

[SPEAKER_03]

Det er lurt å være aktiv på det universitetet du skaper, da.
For det er jo egentlig de som vet best.

[SPEAKER_01]

Men de er veldig behjelpelige.
For jeg føler de hadde mye bedre resepsjon på å svare fort og være ...
Ja, være tilgjengelige.

[SPEAKER_03]

Veldig tilgjengelige.
Ja.
Nå føler vi at vi har snakket litt om utfordringer, så det blir kanskje litt negative.
Men hva er spesielt gode minner som dere har fra utvekslingen som dere vil trekke fram?
Å, det er mange!

[SPEAKER_01]

Det første jeg tenker på, er jo folkene, da.
Det er ikke noe jeg forventet da jeg dro til USA, men amerikanere er veldig åpne.
Og de viser deg velkommen på en helt annen måte enn jeg kunne forvente.
Den første dagen vi kom dit, ble vi plukket opp av en lærer på flyplassen.
Og han tok oss med ut på pizza, bestilte pizza til oss, drakk fem-seks øl selv.
Og så kjørte han oss hjem.
Og han har tatt oss med ut på middag flere ganger.
Det har andre lærere gjort. Ikke bare lærerne, men de andre studentene også.
De er så villige til å hjelpe deg.
Alle vil vise deg ting de liker med USA.
Til og med folk som ikke er sammen med skolen.
Jeg merket det før jeg dro dit, for jeg søkte etter leiligheter.
Så fikk jeg plutselig noen som hadde sagt nei til meg, kom plutselig og sa at de hadde en venninne som ville se på leiligheten.
Og de sendte meg tilbud.
Folkene i USA er helt fantastiske på en annen måte.
De åpner mer livet sitt for deg som du ikke opplever i Norge.
Vi er litt mer innestengte.
Så det var helt utrolig.
Vi utvekslingsstudentene og de tyske utvekslingsstudentene ble lost i en innsjø.
Fordi det var så varmt, og vi tenkte at vi skulle bade.
Så det beste minnet jeg tror jeg har, er at vi ble lost i Fuller Lake.
Og vi tenkte at det går bra, vi har sikkert dekning der.
For vi tok Uber ut.
Men da vi kom dit, var det ingen dekning.
Det var kjempemange folk der, ikke noe wifi.
Vi fikk ikke bestilt Uber tilbake, så vi var egentlig stranda inni denne skogen som det tok sånn 45 minutter å komme seg til med bil.
Så vi begynte å gå utover, da.
Og det var jo midt i en skog, og det var ingen i nærheten, bortsett fra gamle menn som satt på hyttene sine, liksom.
Og vi fikk litt stygge blikk av noen, da.
Men etter hvert fant vi ut at nei, vi må bare banke på en hytte og spørre om hjelp.
Og der satt det en gammel fyr som satt og så på rugby, og drakk øl.
Han inviterte oss inn, bestilte Uber og betalte for oss og ga oss øl.
Så la han det ut på Facebook etterpå, så vi ble litt hjort narr av.
Men det var spesielt hvor hjelpelige folk er.

[SPEAKER_00]

Jeg sitter igjen med kjempemange gode minner.
De norske studentene der nede som er venner man også kan møte her oppe.
Veldig, veldig fint.
Og bare australske mennesker, altså!
De er så fine.
Jeg er overrasket over hvor vennlige de er.
Og det føles ikke overfladisk engang.
På butikken er det sånn ... 'Hei, Sweetie.

Hvordan går det?'

Og folk som bare smiler til deg, og du føler deg aldri til bry.

Jeg følte meg aldri til bry.

Når jeg skulle spørre om råd eller veibeskrivelse ... Ingenting.

Alt var bare veldig chill.

Det er veldig vennlig.

Veldig varmt.

Og jeg tror bare turene vi tok, oss utvekslingsstudentene ... Vi dro jo til Sydney for en by.

Hvis du drar til Australia, dra dit og se operahuset.

Vi så et stykke på operaen, og det var helt surrealistisk å være der.

Når man bare har sett det på postkort eller på TV hele livet.

Vi var også på en seiltur hvor vi ikke hadde noe dekning i tre dager.

Skipet var eldre enn Titanic, og de fortalte masse historier hver kveld.

De snorklet i Great Barrier Reef.

Det var helt ut-av-kroppen-opplevelse.

Og jeg sitter igjen med så mange gode vennskap og bare ...

Jeg var på mitt lykkeligste.

Jeg er alltid på mitt lykkeligste når jeg reiser.

Men jeg husker på den seilbåten.

Sov vi under en åpen himmel, og ... Men som du har vært i Australia, så bare reis rundt i landet.

For det er så mye å by på.

Det har liksom alt.

[SPEAKER_01]

Absolutt.

I USA.

Det er så mye å oppleve.

Vi var jo i New York, og noen var i Mexico og Hawaii.

Du må benytte sjansen når det først er der.

Det er ikke alltid man drar over at atlantern, så ... Spare penger.

Reis overalt.

[SPEAKER_03]

Så bra.

Et siste spørsmål som jeg nesten tror jeg vet svaret på ... Vil dere anbefale andre å reise på utveksling?

[SPEAKER_02]

Alle dager i året.

Ja.

[SPEAKER_03]

Absolutt.

Så bra.

Så med disse varmeanbefalingene tenker jeg vi runder av denne episoden av Paragraf..

Tusen takk for dere som er i studio i dag, Hanna og Sandy.

Og takk for dere som hørte på.
Vi høres!

[SPEAKER_02]

Du har nå lytta til en podkast fra Universitetet i Stavanger.